De vrolyke Nederlander

bron
De vrolyke Nederlander. B. Koene, Amsterdam na 1813

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_vro013vrol01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

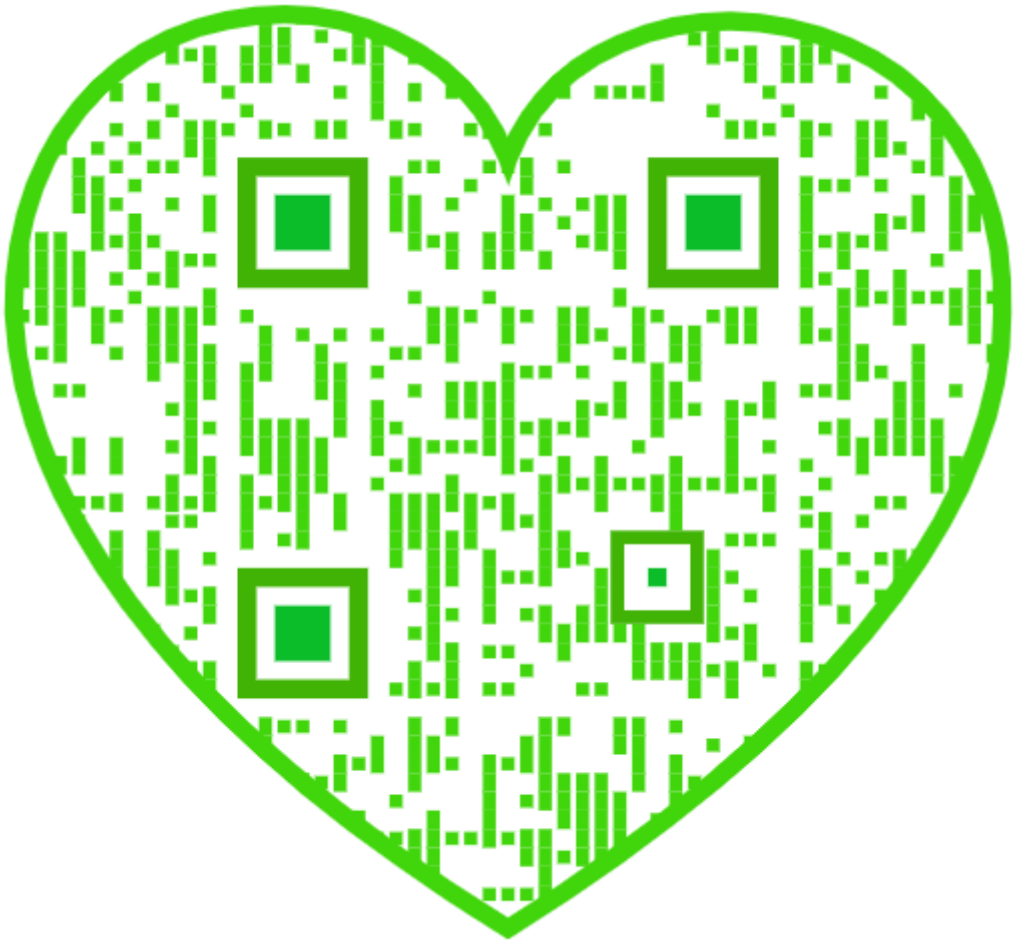

De Vrolyke Nederlander.

Stem: *Kuipertje vol Jalourscha Pyn.*

1.
Ha, wat is ‘t een blyde tyd,
‘k Durf myn oogen naauw geloven,
Wat een gulle vrolykheid.
Wis dat is Oranje boven.
Onze brave Vorst en Heer.
Onze Oranje Vorst komt weer.
Zingen wij Vrolyk en tonen wij wis.
Dat het Oranje boven is.

2.
Willem! Vyfde, Willems Zoon.
Komt van byna twintig jaren,
Doorgebragt in smaad en hoon,
Door een hoop geweldenaren,
Komt en bied ons hart en hand,
Bied ons hulp en Onderstand.
Zingen wy Vrolyk en tonen wy wis.
Dat het Oranje boven is.

3.
‘t Lang vertrapte Oranje Lint.
Mag ons weer tot Cieraad strekken.
Yder ware Vorsten Vrind.
Poogd hier door zyn zucht te ontdekken,
Cierd met glans zyn hoofd en borst,
Met het teken van de Vorst,
Zingen wij Vrolyk en tonen wy wis.
Dat het Oranje boven is.

4.
Altyd was ‘t Oranje Huis.
‘t Heil der Zeven, vrye landen,
En zoo dikwyls ‘t Fransch gespuis.
Ond Vyandig aan kwam randen,
Trokken zy vol moed te veld
Maakte ons vry van ‘t Fransch geweld,
Zingen wy Vrolyk en tonen wy wis,
Dat het Oranje boven is.
5.
Vivat dan de Oranje Stam.
Vivat die voor weinig dagen,
Weer van ‘t Kryt gebergte kwam,
Om de Monsters weg te jagen.
Vivat onze Souverein,
Hy zal Willem de Eerste zyn,
Zingen wy Vrolyk en tonen wy wis,
Dat het Oranje boven is.
6.
Elk dan die zyn Vaderland,
Weder wenscht te zien floreren,
Geef Oranje hart en band,
Help hem eerst de Fransche weren,
Dan ‘s Lands Welvaart gadeslaan,
Als goedwillige Onderdaan,
Zingen wy Vrolyk en tonen wy wis,
Dat het Oranje boven is.

Het Verloste en Juichend Nederland.

Stem: *O zielverrukkende Avondstond.*

1.
O dag, o aangename dag,
O tyd van Vrolykheid.

De schoonste die ons oog ooit zag.
En die ons ‘t hart verblyd.

2.

‘t Is meer gebeurd dat onverwacht,
Met dikke duisternis,
Het helder licht wierd voortgebragt,
Maar nooit zoo ‘t heden is.

3.

Want nimmer was ons Vaderland,
Zoo Jammelyk verdrukt.
Nooit was het door een vreemde hand.
Zoo diep in ‘t stof gebukt.

4.

Als toen de wrede Apollion,
Ons met zyn reuze macht,
Waar mee hy alles dwingen kon,
Had onder ‘t Juk gebracht.

5.

En daar hy schier geheel Euroop,
Bragt onder zyn gebied
Was ‘t uit voor ons want zelf de hoop,
Op redding was er niet.

6.

Maar toen de werelddwinger dacht,
Dat niets hem kon weerstaan.
Wierd hy op eens ten val gebracht,
En ‘t was met hem gedaan.

7.

Zyn leger dat sints twintig Jaar,
Door macht en kloek beleid,
Een schrik voor alle Volken waar,
Verloor hy te eener tyd.

8.

Door meer dan menschelyke kragt,
Als in een Ogenblik,
Was alles over hoop gebragt,
En vlugten vol van schrik,

9.
Zoo wierd weleer een Rabraké,
Met zyn geduchte macht,
Wen Isrels God een Wonder dee,
Vernield in eene nacht.
10.
Nu nam elk Land zyn Oude recht,
En eige Vryheid weer,
Gehoorzaamheid wierd opgezecht,
Aan een Tirannig heer.
11.
Ook brak de aloude Oranje zucht,
Weer door in Nederland,
Een Vreugde kreet wierd door de lucht,
Gehoord aan alle kant.
12.
En rasch gaf deze Dageraad,
Een luister volle dag,
Oranje trad aan ‘t hoofd van Staat,
Met Souverein gezag.
13.
En nu, nu waren we onverwacht,
Van Fransch, vam Helsch geweld,
Verlost en eer ‘t nog iemand dagt.
Aanvankelyk hersteld.
14.
Van deze dingen zingen wy,
In menig vrolyk lied.
Want groot, want onvergeetlyk zy,
‘t Geen Neêrland is geschied.

Vreugde-Lied, op de vlucht der Franschen uit Amsterdam

Stem: *Hoe zoet is 't in de Lente te leven.*

1.
Wat hoor ik, wat zien ik? een heldere glorie!
Men juicht van rontomme met vreugde, victorie!
De Franschen die vlugten, beladen met schanden,
Terwijl men van verre hun forten ziet branden.

2.
Men ziet Amsterdam hier zeer schoon door verlichten.
Nooit zag men een schooner vuurwerk verrichten,
De Mannen en Vrouwen, de Jongmans en Magen,
Ziet men by deez' gloed een Oranje strik dragen.

3.
Men roept thans met vreugde, Oranje is boven!
Dit mogen wy vrolyk met blydschap geloven,
Een ieder verblyd zich, verheft zyne zangen;
Ter eer van Prins WILLEM! ons grootste verlangen.

4.
Wy dansen en zingen, verheugen de zinnen;
En zullen blymoedig Oranje beminnen;
Oranje is boven! den Franschman verdreven;
Die al onze Kind'ren moorddadig deed sneven.
5.
Men ziet nu weldra onze bronnen ontsloten;
Waaruit ons geluk en bestaan is gesproten;
Oranje zal voor onze welvaaren steeds waken;
De ketens der heerschzugt in Neêrland los maken;
6.
Hy zal onze Vryheid met luister herstellen;
Op dat ons geen Dwingeland weder mag kwellen,
Zoo zal ons geluk met veel zegen vergroten;
En ook van ons Vrienden en ons Bondgenooten.
7.
Laat ons met hem zaam dan de wapens aangorden,
En scharen ons moedig in goede slagorden,
Zoo zal men veréenigd, den Franschman verneêren;
En hem wel zeer spoedig naar Frankryk doen keeren.
8.
Verbannen de monsters die in de stad Woerden,

De Burgers vermoorden, hun goederen wegvoerden;
Verdelg deez' Rovers en snode Moordenaren,
Die Nederland storten in angst en gevaren.

9.

Verlossen de steden en onze Frontieren,
Dan keeren wy weder met Eer-Lauwerieren,
Dan zullen de Maagden ons dapperheid pryzen,
Ons allen vol liefde, hun gunste bewyzen.

Ter Opwekking van Heldenmoed voor het Vaderland, onder onze geliefde Souverein, Willem de Eerste.

Stem: *Myn lieve Annaatje*.

1.

Op, op, Neêrland Zoonen!
Nu is het recht tyd,
Nu kunt gy eerst toonen;
Voor wie dat gy zyt;
Stryd nu voor Oranje,
Dat 's Vaderlandsch moed.
Op, op, dan verbanje,
Dat Fransche gebroed,
Te wapen nu Helden!
Gord u tot den stryd:

Nu kunt gy eerst toonen;
Voor wie dat gy zyt.
2.
Toont u Batavieren!
En volgt hun spoor,
De Vaandels die zwieren,
De brave gaan voor;
Laat heldenmoed blyken,
Het Fransche gespuis,
Moet eenmaal bezwyken;
Dan keert gy naar huis:
Dan vind gy, wat glorie!
Waar dat gy ook zyt,
Oranjes victorie,
En ‘s Lands veiligheid.
3.
‘t Is niet voor de Keizer;
Geen dwingelands juk,
Noch harder als yzer,
Knaagt aan uw geluk:
Men voert u niet heenen,
Door Moordzucht geleid;
Neen, dat is verdweenen;
Dus toond u bereid,
Het Land roept te wapen;
Uw eigen geluk,
Welaan jonge knapen,
Verbryzeld het juk.
4.
Oranje! – de zegen;
De roem van ons Land,
Van God ons verkreegen;
Reikt u weer de hand,
Gy ziet u beloonen,
Uw Vaderland vry,
Met laauwers u kroonen,
En zult weder bly;
Gelyk als voor dezen;

Nu Willem gebied,
Geen dwangzucht meer vreezen,
Die eeuwig ontvlied.

5.

Welaan! brave Moeder,
Spreekt moed in uw Zoon!
Wie werd niet verwoeder,
Denkt hy om de hoon;
Om ‘t Moorden en ‘t Rooven,
Door ‘t Plundenaars rot;
De wraak komt van boven,
‘t Is Nederlands God;
Die met u zal stryden,
Waar dat gy ook gaat;
Uw zichtbaar geleiden;
Uw Vyand verslaat.

6.

Welaan, brave Vrouwen!
Zoud ge immer uw Man,
‘t Vaderland onthouwen,
Neen dat gaat niet an;
Hy stryd voor uw leeven,
Uw goed, en uw kroost;
En dit moet u geven,
Een dubbelde troost,
Wekt hem dan ter stryden;
En eenmaal ziet gy,
Heel Holland bevryden;
Van Fransch Tiranny.

7.

Op, op Neêrlands Zoonen!
Het Vaderland spreekt,
Kom wil dus nu tonen,
Wat moed in uw steekt;
Oranje moet leven!
Ten zegen van ‘t Land,
De Franschen verdreeven;
Zoo bind men de band,

Der eendracht, recht zamen,
Zoo komt Hollands bloey;
Die de Franschen ontnamen,
Eens weêr tot haar groey.

Zang, aan de Nederlandsche Meisjes.

Stem: *Dat vry een Vrek zyn schyven teld.*

1.
Een minnaar van zyn Vaderland,
En die de meisjes acht,
Wiens hart voor ‘t lieve Oranje brand,
En voor het schoon geslacht,
Is opgetoogen, als hy ziet,
Dat gy, ô maagden stoet,
Aan ‘t Vaderland uw hulde bied,
Dan zingt hy welgemoed:
Oranje leeft, en Holland heeft,
Weêr nieuwe stof tot vreugd,
Dien braven Vorst te minnen,
Is Vaderlandsche deugd.
2.
Wanneer uw oog een lonk ontslipt,
Als men ‘t Oranje noemt,
Of van uw mond een lachje glipt,
Als men zyn daden roemt,
Zoo koestert gy het edelst vuur,
ô Schoone Maagden-rei!
Uw liefde tot my op den duur,
Blyft dierbaar dan voor my,
Oranje leeft, en Holland heeft,
Weêr nieuwe stof tot vreugd,
Voor ‘t Vaderland te stryden,
Is Vaderlandsche deugd.

3.
Als ik een lieve Oranje-roos,
Zie pronken op uw borst,
Uw trouwe zucht die blyft altoos,
Voor onzen braven Vorst.
Ik acht dat roosje honderd voud,
Door liefde in ‘t hart gekweekt,
Veel meerder waardig dan het Goud,
Dat weinig moed ontsteekt;
Oranje leeft,en Holland heeft,
Weêr nieuwe stof tot vreugd,
Voor ‘t Vaderland te stryden,
Dat bleef Oranjes deugd.
4.
Als ik met u een deuntje zing,
Vorst WILLEM tot zyn eer,
Dan blaakt uw hart zo zonderling,
Tot my in liefde weêr,
Als ‘k lipjes waar dien Vorst op zweefd,
Mag drukken met myn mond,
Gewis, myn hart en vreugde heeft,
Dien ik nimmer ondervond,
Oranje leeft; en Holland heeft,
Weêr nieuwe stof tot vreugd,
Voor ‘t Vaderland te stryden,
Voegt Vaderlandsche jeugd.
5.
ô Schoonen! die Oranje mind
Geeft vry uw hart en hand,
Alleen aan hem, die welgezind,
Aan ‘t Vaderland, verpand,
Daar hy dien dierbren prys erkend,
Verfoeid hy dwinglandy,
Nooit meer aan ‘t Fransche juk gewend,
Roept hy … neen, eeuwig vry.
Oranje leeft: en Holland heeft,
Weêr nieuwe stof tot vreugd,
Voor wet en recht te stryden,
Dat blyft Oranjes deugd.

6.
Ik snel met Vaderlandsche gloed,
Voor u ook naar den stryd,
Gy ziet door onzen Heldenmoed,
Voor altoos u bevryd,
Van vreemde Moord- en Plunderzucht,
Ik keer met blydschap weêr,
En van ‘t hoezee weergalmt de lucht,
Daar zyn geen Franschen meer,
Oranje leeft, en Holland heeft,
Dan altyd stof tot vreugd,
Voor ‘t Vaderland te stryden;
Is Godsdienst, plicht en deugd.

Een Nieuw Lied, by de verlossing der Franschen.

Stem: *Ha, ha, nu is ‘t tyd van vreugd hoezee.*

1.
Wy zyn verlost van’t Fransche juk, hoezee!
Die ons zo lang heeft onderdrukt, hoezee!
Wy danken nu den Opperheer:
Heeft ons verlost na elks begeer:
Viva Oranje hoezee!
2.
De Franschen Haan heeft uitgekraaid, hoezee!
De vlag die van de Torens waaid, hoezee!
De Pruis en Rus de Prins verbleid:
Voor Frankryks beul is het een spyt:
Viva Oranje hoezee!
3.
Den Engelschman ons Bondgenoot; hoezee!
Die wy erkennen altoos groot, hoezee!

De Oostenryker en den Zweed;
Die bragten Holland uit zyn leed:
Viva Oranje hoezee!

4.

Weg! weg nu met Napoleon, hoezee!
Die als een helsch barbaar begon; hoezee!
Maar hy is nu op ‘t laatst gestuit,
Zyn heerschappy die is nu uit:
Viva Oranje hoezee!

5.

Hy klom eerst op den top van eer, hoezee!
Stort nu ins ‘s Aardryks afgrond neer, hoezee!
Dit is het lot van ‘s Waerelds dal;
Want hoogmoed komt steeds voor den val:
Viva Oranje hoezee!

6.

De Prins die is weer in ons land, hoezee!
‘t Is blydschap steeds aan alle kant; hoezee!
Oranje draagt men op de hoed,
Ter eere van het Nassau’s bloed:
Viva Oranje hoezee!

7.

Nu zyn de Franschen van de vloer, hoezee!
De Prins die is weer aan het roer; hoezee!
Nu dansen wy steeds hand in hand,
Viva! viva de Eendragtsband:
Is thans hersteld hoezee!

8.

Wy zyn steeds alle wel gemoed, hoezee!
Ons lyf en leeven, goed en bloed; hoezee!
Te waagen voor ons Vaderland.
Wanneer een Franschman ons aanrand;
Viva Oranje hoezee!

9.

Nu dansen wy de Stad in ‘t rond; hoezee!
En danken God met hart en mond, hoezee!
Ons Prins is thans aan ‘t roer van staat;
Wy vreesen voor geen onverlaat,
Oranje leeft, hoezee!

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Kom laat ons nu verheugt,
Eens vrolyk dansen en springen,
Myn hertje dat is vol vreugt!
Weer van het Oranje zingen,
Maar al dat laffen Franschen goed,
Zoo fraai geschopt al met de voet,
O jeetje! wat doet my dat goed,
Zy vertrokken met alle spoet.

2.
Wat spraken die helden stout
Zy wilden den Prins vermoorden,
Een ieder zyn hert wierd kout,
Die van die Gruwelen hoorden,
‘t Was dagelyks maar Engelsche hont,
Wy zullen u schieten in den grond,
Nu jagen wy de Franschen in ‘t rond,
Zy maken een slegt verbond.

3.
Die aan ‘t Oranje verbindt,
Die moesten ‘t leven derven,
Zy verschonen geen vrouw noch kind,
Want vele moesten het besterven.
Maar ach! waar blyve zy nou?
Zy zitten nu in de kou!
Daar helpt ook geen berouw,
Zy kunnen geen troost verwerven,

Treurzang.

Behelzende een getrouw verhaal van de
Moorden, Roveryen en Plunderingen;
gepleegd door de Franschen Trou-
pen te Woerden, van de 24 tot
den 27 November, 1813.

Op de Wys van Biron

1.
*M*ijn Landgenooten! hoort,
Wat ik U voor sal singen,
Een Lied van Roof en Moord,
En snode Plunderingen,
Die door het Fransch gebroed,
In Woerden sijn verricht,
‘t Brengt ieder braaf gemoed,
De tranen in ‘t gesicht.

2.
Doe God niet langer kon,
Het boos geweld verdragen,
Waarmee Napoleon,
Het goede Volk liet plagen,
Sloeg hy met eene slag,
Die wreev’le Vyand neer,
En ‘t Vol van Neerland sag,
Eerlang hun Vryheid weer.

3.
Als nu het Rovers rot,
In Holland raakte aan ‘t lopen,
Moest Woerden ‘t treurigst lot,

Van hunne Wraak bekoopen,
Een bende uit Utrecht kwam,
Die door haar overmacht,
Wel haast de Stad hernam,
En in Ellende bragt.

4.

Terstond begonnen sy,
Hun Plundersucht te boeten,
De goede Burgery,
En al wie hun ontmoeten,
Wierd in een oogenblik,
Door wreedheid, door geweld,
Niet slegts vervuld met schrik,
Maar daad'lijk neergeveld.

5.

Zy Plund'ren Huis aan Huis,
Zy slaan met hun Geweren,
Wat breekbaar is tot gruis,
Zy roven Geld en Kleeren,
Zy Moorden Vrouw en Kind,
Voor 's Vaders aangesicht,
Zoo als men 't nimmer vind,
Door snoo Barbaar verricht.

6.

Iong, Oud, Ziek, Vrouw, of Man,
Niets kon gena verwerven,
Wat niet ontvlugten kan,
Moet door hun handen sterven,
Geen smeken wierd gehoord,
Geen bidden wierd geacht,
Maar alles wreed vermoord,
En gruwlijk omgebracht.

7.

De brave Predikant,
Bad voor sijn Stadgenooten,
Maar van de Commandant,

Wierd hy straks dood geschoten.
Een zwan'gre Vrouw die vlugt
Op dat sy 't leven red,
Wierd tevens met haar vrucht
Moordadiglijk verplet.

8.

Het Bloed vloeit langs de straat,
Door al het gruwsaam Moorden,
Zoo dat men, waar men gaat,
Het jam'rend kermen hoorden,
't Gegil, 't gehuil, 't geklag,
Vliegt voort van Huis tot Huis,
Dit duurden Dag op Dag,
Door dit ontmenscht Gespuis.

9.

En die 't geluk nog had,
De Tiranny te ontkomen,
Wierd in een naaste Stad,
Half nakend ingenomen,
Daar hy sijn lot betreurd,
Een wijl verberging soekt,
En nu wat opgebeurd:
Dat Beulen-rot vervloekt.

10.

Komt brave Schuttery!
Komt, 's Lands Besoldelingen!
Gord moedig 't Zwaard op sy,
En wet u stale Klingen,
Wreek Woerden's Burgermoord,
En jaag aan alle kant,
Die hoop Barbaren voort,
Voor eeuwig uit ons Land.

Vreugde-Zang,

By de Gelukkige Aanlanding en Blyde
Intrede van zyn Doorlugtige Hoogheid
WILLEM FREDRIK, Prins van
Oranje en Nassau.
Op den tweede December, 1813.

Stem: 's Morgens by de Zonnestralen.

1.
Juich vry Vaderlandsche Stranden,
Zing nu helder uit de Borst;
Schater vrolyk over 't Landen,
Van de Dierbre Oranje Vorst;
Die, hoezeer weleer beleedigd,
Dadelyk zich toond bevreedigd,
Is voor U ter hulp weer reê!
Vivat Oranje! vivat Hoezee.
2.
Welkom! welkom! lieve Oranje!
Welkom in U Vaderland!
Hart'lyk danken we ook Brittanje!
Die met U te zamen spant:
Om de Franschen Roversbenden,
Naar hun eigen nest te zenden.
Dan leeft Holland weer in Vree,
Vivat Oranje! vivat Hoezee!
3.
Stort van blydschap vreugde-tranen!
Nu ge Oranje weder siet,

Al de voortyds aangedane,
Smaad en Hoon, gedenkt Hy niet.
Hy, die tot ons Heil wil leven,
Kan vergeten en vergeven,
Zoo als Vyfde Willem deed:
Vivat Oranje! vivat Hoezee!

4.

Treed uw Vorst dan vrolyk tegen,
Met een blyde welkom groet,
Bid, dat hem des Hemels segen,
Alles wel gelukken doet,
Veel is reeds uw lot verandert,
Voeg u by de Oranje Standert,
Ga met Willem Fredrik mee,
Vivat Oranje! vivat Hoezee!

5.

Vry moogt gy naar uw behagen,
Wyl de Vorst weer segevierd,
Een Oranje teeken dragen,
Daar ge uw Hoofd of Borst mee sierd.
Niemand sal het u ontroven,
Vry roept gy Oranje boven!
Al wie ‘t horen roepen mee!
Vivat Oranje! vivat Hoezee!

6.

Welvaard, Liefde, Rust en Vrede,
Keeren met Oranje weer,
Tweespalt en oneenigheden,
Wonen in ons Land niet meer,
Dan sal onse Handel bloeijen,
Vreugde en Voorspoed welig groeijen,
Eens bevryd van ‘t Franschen Vee,
Vivat Oranje! vivat Hoezee!

Dank-Offer, aan God en ‘t Vaderland:

by de toenemende ontruiming der Franschen, het inrukken der Russiche en Pruissische Troupen, in het Jaar 1813 en 1814. En de herstelling onzer Onafhangelykheid onder het Doorlugtig Huis van Oranje.

Stem: Werther en Charlotte.

1.
*E*en dankbre traan ontrold mijn oogen,
Gewijd aan God, en ‘t Vaderland,
Een land eerst uit ‘t moeras getogen,
Voorheen gesterkt door de eendrachtsband,
Een land dat ‘s vyands macht kon dwingen,
ô Ia; mijn dierbaar Vaderland,
Doet my ter eer der Godheid singen,
‘k Erken hier in des Heeren hand.
2.
Een land, geseegend aan haar boorden,
Een land, soo trotsch op haren groei,
Waarop weleer de Franschen moorden,
Wangunstig op haar ouden bloei,
Dat land doet my Gods roem verheffen;
Wy sien thans haar herstelling weer,
Dit moet het hart der brave treffen,
God selv’, sag op dit erfland neer.
3.
Oranje van de vroegste tyden,
Het steunsel van de kerk en staat,
Oranje in het smertelijkst lyden,

Met ‘s Heeren hulp ons toeverlaat,
Oranje moest … maar laat ik zwygen,
Ia, brave zwegen Gode stil,
Zy laten nu hun dankgalm stygen,
En seggen: ‘t was des Heeren wil.

4.

Wy moesten onse klachten smooren,
Tot God, de God van Nederland!
Men sidderde in de tempelkooren,
Voor een ontaarde dwingeland!
Want, wie kan immer wreder wesen,
Dan, hy die u, o God versmaad?
Een Heiden self leert u te vreesen!
Erkend dat gy hem gadeslaat.

5.

Een Heiden! ja sal hem beschamen,
Doch ‘t oordeel is aan u bekend,
Geen wraaksucht mag doch ooit betamen,
Hem, die de naam van Christen kend.
God lof! Oranjes heldenvaanen,
Zijn daar en hy verbrak het juk;
Hy sprak en vreemde Corsikanen!
Beknagen niet meer ons geluk.

6.

Herdenken we al het bloedvergieten,
Herdenken we aan ons dierbaar kroost,
Ia dan, dan moeten tranen vlieten,
De boesem niets dan suchten loost,
Maar ach! al dat zielgrievend scheiden,
Brengt ons tot biddend zwygen weer,
Erkennen wy int’t smartelijkst lyden,
U Vaderland, o Opperheer.

7.

‘t Zijn groote God! De sonden plagen,
Die stortte ons in ‘t verderf ter neer,
Gy zelv’ woud deesen wreedaart dragen,

Tot meerder luister van uw eer,
Uw eer, o God! te veel geschonden,
Door ‘t volk dat gy had opgevoed,
We erkennen, ja ‘t sijn Neerlands sonden,
Die hebben tegens ons gewoed.

8.

Doch gy sprak, God der legerscharen!
En als gy wenkt, dan beeft natuur!
Gy wilde uw grootheid openbaren,
En toen, toen daagde ‘t reddings uur,
Toen vloden al die stoute benden,
Van moed, beleid en kracht ontroofd,
Die uw bestaan, soo trotsch ontkenden,
Met hunnen dwingeland aan het hoofd.

9.

Ia hy moet voor uw almacht bukken,
Hy heeft dien al te veel gehoond
Die ‘t gansche menschdom wil verdrukken,
En zich een God van de aard vertoond,
Moet als een Sanherib verdwynen:
Hy stort als in de dalen neer!
Schoon hy op Bergen wil verschynen!
Gy blijft alleen maar Opperheer!

10.

Laat ons de blyde juichtoon stemmen,
U sy dus de offers toegewijd,
En self wilde onsen boeij’ ontklemmen,
En blijft de spitse aan de strijd;
Gy deed Oranje segenpralen,
Gy waart de redder van ons land,
U moeten wy den dank betalen,
Uw hand beschermd Oranjes hand.

11.

Uw hand van Godlijk alvermogen,
Gaf de eerste Willem! heldenmoed,
Deed Maurits huis in roem verhogen,

Uw hand beschermd ‘t Oranje bloed,
‘t Oranje bloed miskend door vuigen,
Verlekkerd op de Fransche smaak,
Die liever voor een vreemdeling buigen,
Als voor hem die ons heil bewaakt.

12.

Nu, sal men weer den eerdag vieren,
Eendrachtig aan uw dienst gewijd,
Die men lichtsinnig deed ontsieren,
Waar sedenloosheid werd verspreid,
Oranjes hand steund deugd en seden,
Oranje werd door Godvrucht groot,
Die ‘t Fransche volk met voeten treeden,
Daar waarheid lang hun land ontvlood.

13.

Oranje bleef ten voorbeeld strekken,
Reeds van sijn allervroegst geslacht,
Om ons tot Gods- vrees op te wekken,
Waarop men duursaam heil verwacht,
Zijn bloed herleev’ in aller adren!
ô Drukken wy sijn voetspoor na,
Dan keert van u, o God der vaderen!
Den ouden groei en bloei weldra.

14.

Dank sy u, eeuwig Alvermogen!
Gy sterkte ieder bondgenoot,
Gy wenkte van u hemelbogen,
Wie die niet op uw wenken vlood,
Heil! Russisch! Pruissisch! legerbenden,
Heil! allen! wien zich gord ten strijd!
En zich tot Hollandsch redding wenden,
Maar u, God! blijv’ de majesteit!

15.

Plant gy voor ons de segevanen,
Waar ‘t arme volk noch werd verdrukt,
Wil verder ons de glorie banen,

Dat alles in uw naam gelukt.
Nooit werde meer onz' vreije oorden,
Geschonden door een hooploos volk,
Geen Franschman keere aan onse boorden,
Dan, als verwonnen vreedes tolk.

Iets ter Bemoediging en Opbeuring van myn te veel Bevreesde Land- en Stadgenooten, in 1813.

Stem: Ik ben in de tyd van negen dagen.

1.
*I*k hoor myn Landgenooten klagen,
En met te veel bekommering vragen
Staan onse zaken nog wel goed?
Zyn onse Steden, Vlekken, Schanssen,
Nu al zoo ver ontruimt van Franschen,
Dat men hun niet meer vrezen moet?

2.
De Moord van *Woerden* doet ons beven,
In *Naarden* zyn zy nog gebleven,
Zy defenderen zelf die Stad,
Men hoort gedurig nog van hopen,
Die hier en daar het Land aflopen,
En welk een vreeslyk ding is dat?

3.
Zoo lang wy nog voor Franschen vrezen,
Kan iemand niet regt vrolyk wezen,
Indien die honderd duizend man,
Die zy verwachten hier eens kwamen,
En weer op nieuw het Land innamen,
Ons hart ontroert en beeft er van.

4.
Maar gy, die u zoo bang laat maken,
Daar gy geen kennis hebt van zaken,
En schrikt op ieder los gerucht?
Dit kunnen we u naar waarheid zeggen.
Dat gy u vrees vry af moogt leggen,
Wyl overal u Vyand vlucht.
5.
Van *Naarden* heeft hy niet te hopen,
Zoo hy met schik daar uit kon lopen,
Hij bleef geen uur in die Stad,
Maar ‘t kon wel, krygt men hem gevangen,
Dat de Cozak hem op zouw hangen;
En dat hy daar geen zin in had.
6.
Maar eerlang zal hy moeten buigen,
Dan hoort ge ook *Naardens* Burgers juiche,
Wanneer hun banden zijn geslaakt?
Na weinig dagen zult gy horen,
Dat *Naarden* weer gelyk te voren,
Word door ons eige volk bewaakt.
7.
Van rondsom horen wy geruchten,
Hoe overal de Franschen vluchten,
Hun Horden houden nergens stand,
Zy wyken binnen weinig weken,
Zelf uit de allerverste streken,
Van ons verloste Vaderland.
8.
En wie zouw nu soo sot nog wesen,
Die hondert duisend man te vresen,
Die Fransche wrok graag wachten zou,
Of sullen die maar soo met allen,
Haar toestel uit den hemel vallen,
Wat of men ons vertellen wou.

9.
Of wil men ons op nieuw doen schromen,
Zy sullen van *Sint Omer* komen,
Daar hebben sy versamel plaats,
Maar daar syn thans geen *Emigranten,*
Die de Oproer-standers helpen planten,
En heulen met hun Fransche maats.
10.
Of souden onse Geallieerden,
Wiens wapens thans soo triumfeerden,
Hun maar soo goedschiks laten gaan?
Zy souden hun veel eer beletten,
Een voet op Hollands-grond te setten,
Hun moedwil heeft hier afgedaan.
11.
Wy moesten hun vervloekten kuren,
Reeds lang, reeds overlang besuren,
Maar nu, nu God ons heeft gered,
Nu moeten wy maar dankbaar wesen,
En nooit weer voor de Franschen vresen,
God heeft hun paal en perk geset.
12.
Wy hoeven hun niet meer te duchten,
Eerlang zien wy se uit *Braband* vluchten,
En onse voormuur weer versterkt,
Eerlang zien wy die aardsch Tirannen,
Weer in hun oud gebied gebannen,
Door Hem, die alleen wond'ren werkt.
13.
Maar staat de saak nu soo geschapen,
Dat wy maar moeten stil gaan slapen,
En zingen: wy syn vry en bly;
O neen! wy moeten sorg dragen,
De laatste Franschman te verjagen,
Waar hy ook nog vernesteld sy.

14.
Al wie de Wapenen kan voeren,
Het sy dan Burgers! ‘t sy dan Boeren!
Van hoger of van lager staat,
Als welgezinde Nederlanders!
Voeg u by Koning Willems’s Standers,
Hy wagt u dat gy met hem gaat.
15.
De hoge Bondgenooten senden,
Tot uwer hulp hun dappre benden,
Maar wagt u dat gy met hun stryd,
Niet meer om Volken te overheren,
Maar op dat eenmaal wederkeren,
Uw eige Rust en Vyligheid.
16.
Te Wapen dan! gy wakk’re Knapen!
U Souverein roept u te Wapen!
Hy Requireerd niet op syn Fransch,
Hy soekt uw Hollandsch hart te treffen,
Door u ‘t gevaar te doen beseffen,
Zoo roept hy alle weerbre Mans.
17.
Hy vergt niet dat gy al uw leven,
U tot den Krygsdienst sult begeven,
Neen, maar om met den Bondgenoot,
In weinig Weken, weinig Dagen,
De Rovers uit uw Land te jagen,
Is dat geluk niet waarlyk groot?
18.
Wel, op dan Burgery en Boeren!
Zoodra gy weer de Trom hoort roeren,
Trek met de Oranje Vorst te veld;
Verjaag voor eeuwig al de Franschen,
Uit al uw Steden, Vlekken, Schanssen,
Dan ziet ge uw Vryheid weer hersteld.

Oranje Lied,

Op de Aanvaarding van het Opperbestier over de Nederlanden, door zyn Doorluchtige Hoogheid, den Heere Prince van Oranje en Nassauw, &c. &c.

Stem: Wat hoord men in den Haag van de Prins.

1.
Wat lees ik daar goed nieuws in de Courant,
‘k Mag myn oogen naauw geloven?
Dat gaat weer op de ouwe trouwe trant;
’t Is weer Oranje boven in ons Land,
Viva dan Oranje!
Viva dan Oranje!
Viva dan de Prins van Oranje!

2.
Een yder staat verstompt die het hoort,
Hoe de Franschen zyn verslagen;
En dat op deze tydinge zoo voort:
’t Oranje word gedragen; ongestoord:
Viva dan Oranje!
Viva dan de Prins!
Viva dan de Prins van Oranje!

3.
‘t Is met de Franschen hier afgedaan,
Zy zyn van zelfs gaan lopen;
Zy wete zy hebben ons kwaad genoeg gedaan;
’t Is beter als men kon hopen nog gegaan,
Viva dan Oranje!
Viva dan de Prins!
Viva dan de Prins van Oranje;

4.
Daar nu de blyde Oranje dageraad,
De vreugd weer doet herleven:
Ziet yder ‘t zy van hoge of lage staat,
By aanvang zich ontheven van het kwaat;
Viva dan Oranje!
Viva dan de Prins!
Viva dan de Prins van Oranje!
5.
Daar Rusland, Oostenryk, en Pruis,
Met Eng’land zich vereenen;
Tot bystand van ‘t Oranje huis,
Zoo vrezen wy geheel geen Fransch gespuis:
Viva dan Oranje!
Viva dan de Prins!
Viva dan de Prins van Oranje!

Neêrlands heldenmoed ten stryd gewekt.

Stem: Myn Amsterdamsche Mie ik slyt.

1.
Tza mannen grypt weer nieuwe moed,
Tza mannen grypt weer nieuwe moed,
Toond dat het oude helden bloed,
By u nog stroomd door de aderen,
By u nog stroomd door de aderen,
Verjaag met spoed,
’t Fransch gebroed,
Op ‘t voetspoor van uw Vaderen.
2.
Zoo ooit, dan is het nu de tyd,
Zoo ooit, dan is het nu de tyd,
Om met de aloude dapperheid,
Als wakkere oorlogs knegten,

Als wakkere oorlogs knegten,
Vol helden moed,
Al ‘t Fransch gebroed,
Met voordeel te bevegten.

3.

Vat dan vol moed de wapens aan,
Vat dan vol moed de wapens aan,
En voeg, u by ‘t Oranje Vaan,
Verjaag die snode hopen,
Verjaag die snode hopen,
Verdryf voor goed,
Al ‘t Fransch gebroed,
Gy zultze dra zien lopen.

4.

Oranje wagt het van uw hand,
Oranje wagt het van uw hand,
Dat gy tot heil van’t Vaderland,
Als brave en dappere mannen
Als brave en dappere mannen
Uw plicht voldoet,
Om ‘t Fransch gebroed,
Uit Nederland te bannen.

5.

En wie den kryg niet volgen kan,
En wie den kryg niet volgen kan.
Toon zich een edelmoedig man,
Door vrolyk by te dragen,
Door vrolyk by te dragen,
Om al den stoet,
Van ‘t Fransch gebroed,
Maar schielyk weg te jagen.

Oranje Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Vrinden laten wy vrolyk wezen,
Want de Keizer is uit het land,
Ons geluk dat is gereezen,
Juicht nu maar van alle kant,
Nu krygen wy de Oude Overheid,
Daar wy alle om zyn verblyd.
Daarom laten wy vrolyk weezen,
Wy zyn die Dwingeland kwyt.

2.
Ons lieve Prins is weer gekomen!
Daar wy zo na hebben getragt,
Daarom vrinden wilt niet schroomen,
Juicht nu vrolyk dag en nagt,
God heeft ons gebed verhoort,
Anders waren wy in druk gesmoord,
Daarom vrinde laat ons juichen,
Want een ieder krygt zyn brood.

3.
Hoe menig Ouder zat te zugten,
Over het missen van zyn kind,
Laat ons niet meer weenen of zugten,
God maakt ons nu eensgezind,
Nu floreerd het Oranje bloed
Lieve vrinden schept maar moed,
God zal ons zyn zeege geeven,
En na het zuur het zoet.

4.
Negentien jaar hebben wy moeten zugten,
In die Franschen slaverny,
Maar nu moest de Keizer vlugten,

Nu is alles vry en bly,
De lieve Eendragt komt nu weer,
Door zegen van de Opperheer,
Viva nu Oranje boven!
Dat is nu ons begeer.
5.
Viva, viva, het Oranje!
Lang leeft ons lieve Prins!
En de Koning van Groot Brittanje!
Dat is ons harten wensch;
Daar juicht nu de Overheid!
Ter eere van de Oranje Spruit
God zal hun den zegen geven,
Dat is nu tot besluit.

Zang, Op ‘s Lands Redding.

Stem: Viva! roept al gelyk.

1.
Gelukkig Nederland,
Na zoo veel droeve dagen,
Van juk en druk ontslagen,
Verlost door hooger hand,
Dat vry en onbedwongen,
Des Allerhoogstens lof,
Door hondert duizend tongen,
Alom worde opgezongen,
Gy hebt de ruimste stof
Tot ‘s Allerhoogste lof.
2.
Geplaagt door vreemde macht,
Moest gy reeds lange jaaren,
Het bitterst leed weervaren,

Dat u wierd toegebracht,
Door Fransche legerbenden,
Wier dolle euvelmoed,
Uw vryheid durfden schenden,
U storten in ellenden,
Ontroofde uw goed en bloed,
In dollen euvelmoed.

3.

Maar in die bange tyd;
Werd Israëls ontfermer,
Uw Heiland uw beschermer,
Hy heeft uw hals bevryd,
(Van ‘t dienstbaar juk te dragen,)
Door meer dan menschen kragt,
Die binnen weinig dagen,
Uw vyand heeft verslagen
En heel tot niet gebragt,
Door meer dan menschen kragt.

4.

’t Voegt u in bly gezang,
Met de uitgezogste klanken,
De Algoedheid steeds te danken,
Uw levensdagen lang,
En nu van druk ontheven,
In vry- en vrolykheid,
Uw redder eer te geven,
Van ‘t Fransch geweld ontheven,
In vry- en vrolykheid.
Altyd uw leven slyt.

Oranje Lied,

Stem: Gy die met my zyt ter Jagt

1.
Nu is er vreugde in Nederland, ha ha,
Nu is er vreugde in Nederland, ha ha,
Nu is er vreugde in Nederland,
De Oranje boom word weer geplant.
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

2.
Nu wenschen wy malkaar geluk, ha ha,
Nu wenschen wy malkaar geluk, ha ha,
Nu wenschen wy malkaar geluk,
Wy zyn verlost van ‘t Fransche juk,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

3.
Een yder toond zich welgezind, ha ha,
Een yder toond zich welgezind, ha ha,
Een yder toond zich welgezind,
En sierd zich met Oranje lint,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

4.
Al ‘t brave volk is in hun schik, ha ha,

Al ‘t brave volk is in hun schik, ha ha,
Al ‘t brave volk is in hun schik,
En pronkt met een Oranje strik,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

5.

Terwyl men weer aan elken oord, ha ha,
Terwyl men weer aan elken oord, ha ha,
Terwyl men weer aan elken oord,
Het bly Oranje boven hoord,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

6.

Want by Oranje leefden wy, ha ha,
Want by Oranje leefden wy, ha ha,
Want by Oranje leefden wy,
In Neerland altyd vry en bly,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

7.

Viva dan Eng’land, Rus, en Pruis, ha ha,
Viva dan Eng’land, Rus, en Pruis, ha ha,
Viva dan Eng’land, Rus, en Pruis,
Zy zorgden voor ‘t Oranje huis,
Ha ha, van falderala, ha ha, van falderala.

Dankbaar Vreugdelied, by de Verlossing der Franschen.

Stem: O Schoonste aller Vrouwen!

1.

Juich vrolyk lieve vrinden,
Hier past geen haat of nyd
Neen! elk welgezinden,
Die hebben vrolykheid,
Oranje is verheeven,
Oranje zal in ‘t hart,
Weer nieuwe blydschap geeven,
Herdenk dan nu geen smart.

2.
Neen wilt met blydschap keeren,
Maar zoek uw ‘s Vorstens deugd,
Zo zult gy hem vereeren,
Zo toond gy waare vreugd,
Wy leden zeer veel smarte.
Veel grieven, angst en leed;
Maar vreugde geeft ons harte,
Dat ieder zulks vergeet.
3.
Een Vorst van zo veel waarde,
Gebooren uit een Stam,
Die ons veel zegen baarde,
Waar door de voorspoed kwam,
Een vorst van God gebeden,
Verwagt uw dankbaarheid,
Al hebben wy veel geleeden,
Genoeg, wy zyn verbleid.
4.
Haast komen op onze Oorden,
De Troepen, lang verwagt,
Geen Plunderen nog geen Moorden
Heeft hun tot ons gebragt,
Zy zullen ons omërmen,
Als Broeders; dank dan God!
Die zich nog wou ontfermen,
In ‘t allerdroevigst lot.
5.
Hoezée! Oranje boven!
Wy zyn wel lang verdrukt,
Maar eer men ‘t kon geloven,
Uit ramp en smart gerukt:
Nog eens, Oranje boven!
De welvaart keert nu weer,
Kom laaten wy God loven,
Zyn zegen daald thans neer.
6.
Wy zullen haast begroeten,
Den Vorst zo wellekom,

Kom laten wy hem ontmoeten,
Met rust en Vree rondom,
Vergeet thans all smarten,
Men kend geen waare vreugd,
Met een vyandig harte,
Oranje mind de deugd.

Een Nieuw Lied, op de vlucht der Franschen.

Stem: Climeen! waarheen.

1.
Triumph! Triumph!
De Franschen zyn verslagen,
Hun Ruiter Paard en Wagen
Versmoorden in den vloed.
Het dappere Germanje,
Veréénd met Ruslands magt,
Benoedigd door Brittanje,
Heeft hun geweld verkragt.
2.
Triumph! Triumph!
De Fransche Dwingelanden,
Die moeten tot hun schanden
Verlaten ‘t Oorlogsveld.
Hun roem die is vervlogen
In rook en yd’le damp,
Hun winst is waan en logen,
Zy beven voor hun ramp.
3.
Triumph! Triumph!
De Gallen moeten vlugten,
Die Holland deden zugten
Door moord en dievery.

Men ziet hun stil weg sluipen,
Gelyk als moordenaars,
Die in de aarde kruipen
Voor ‘t regt en haar dienaars.
4.
Triumph! Triumph!
Dat wy te zaam veréénen,
Met Petersburg en Weenen,
En met den braven Brit.
Gezegend zy Oranje!
Veel eeuwen zonder tal,
Verknocht aan Groot-Brittanje!
Dit baard Triumph-geschal
5.
Triumph! Triumph!
Plant nu Oranje vaênen,
Verban al de Douaanen
Uit Duitsch- en Nederland.
Verban die vuige dieven,
Die pesten van den mensch,
Die alle handel grieven,
Dit is Europa’s wensch.
6.
Triumph! Triumph!
Wil nu victorie zingen!
Den Franschman steeds bedwingen
Op zyn roofzieke grond.
Laat hem geen voet meer zetten
In Duitsch- noch Nederland,
Wil hun veel eer verpletten,
Dan dulden deeze schand.
7.
Vol moed, met spoed
De wapenen aangetogen,
Den vyand nagevlogen
Met ‘t wraakstaal in de hand
Verlos u Landgenooten!
Van ‘t laatste overschot,
Wil hun ter nederstooten,
vVrban dit moord’ren rot.

8.
Keer weêr, vol eer,
Bekroond met lauwerkranssen,
Verwinnaars van de Franschen,
Keer dapp'ren Heldenstoet
Naar haardstee en altaren,
Omhels u bruid en vrouw!
Verlossers der gevaren!
Gezegend zy u trouw!

Een Nieuw Lied, wegens het Fransch Caracter zoo van vroegere als latere Datum, aan Neêrlands Volk met de echte Verwe voorgedragen.

Stem: Wie heeft ooit grooter Gek gezien?

1.
Wie heeft op 's aardryks ruimen grond,
Ooit zulk gebroed,
Als Franschen ontmoet?
Zoo lang de waereld stond,
Zoo lang de Zon onze Aard bescheen,
Was nimmermeer een Volk voorheen,
Zoo gruw'lyk slecht van a…ard,
En aller afkeer waard.
2.
Uit 's Lands- en Volks-historie weet,
Een ieder Man,
Die Lezen kan,
Wat Franschman eertyds deed,
Hoe hy im Barthlomeus nacht,
Zyn eige Burgers heeft geslacht,
En met een dollen moe…d,
Zich bade in Burger Bloed.

3.
Een ieder weet wat gruweldaan,
Hy in ons Lans,
Aan alle kant,
Hier eertyds heeft begaan,
‘t Geheugen blyft ons altyd by,
Hoe eens de Fransche Tiranny,
Gemoord heeft en gebra…nd,
In ‘t hart van Nederland.
4.
Wie weet niet hoe dat boos geslacht,
Vorst LODEWYK!
Te vreesselyk,
Om ‘t leven heeft gebracht!
Zyn Kroon en Troon heeft omgekeerd,
En ‘t Ryk baldadig overheerd,
En alles door gewe…ld.
In rep en roer gesteld.
5.
Spreek, laatste byna twintig jaar:
Den Hemel weet,
Wat ramp en leed,
Ons Land beschooren waar,
Terwyl ons vry Gemeenebest,
Verklaard was voor een Wingewest!
En door de Franschen ma…cht,
In slaverny gebracht.
6.
Van wettig Heer en Opperhoofd,
Van goed en bloed,
Van kracht en moed,
Van lust en rust beroofd,
Zat Neêrland al die jaren lang,
Gekluisterd onder Fransche dwang,
En in hun treurig lo…t,
Nog van dat Volk bespot,
7.
Wie dankt dan niet met hart en mond,
Den Hemelheer,

Dat hy ons weer,
In ‘t eind verlossing zond,
En ‘t brave Volk te lang verdrukt,
Uit ‘s Vyands wrede klaauw gerukt,
Hun boeijens heeft geslaa…kt,
En weder vry gemaakt,
8.
En of er van dat snood gebroed,
Nog hier of daar,
Een Bende waar,
Die nog zyn Moordlust boet,
Elk Nederlander doe zyn best,
En jaagze naar hun Roversnest,
Dan raken wy in ‘t eind weer vry,
Van Fransche Dwinglandy.

Een Nieuw Lied, op de verwachte Landing van Prins Willem de Zesden, met den Engelschen Vloot.

Stem: Wilhelmus van Nassauwen.

1.
Wilhelmus van Oranje,
Geteeld uit Nassaus bloed,
Vermaagschapt aan Brittanje,
Geeft ons weer goede moed,
Met Neêrlands Oorlogsknegten,
Is deze Vorst van sins,
De Franschen te bevegten,
Viva lang leef de Prins!
2.
Reeds zien wy met verlangen,
Oranje u bly te moe,

Reeds galmen onze zangen,
U ‘t vrolyk welkom toe,
‘t Prins lievend Scheveningen,
Ziet uit vast hier en gins,
En juicht al onder ‘t zingen,
Viva lang leef de Prins!

3.

Hoe schat’ren onze stranden
Daar men elk uur verwacht,
Dat WILLEM aan zal landen,
Met Britsche legermagt,
Om voor ons land te stryën,
En ons zoo hier als gins,
Van Franschen te bevryën,
Viva lang leef de Prins!

4.

Schep dan weer moed Betaven!
En schiet de wapens aan,
Daar ‘t hooft van Neêrlands braven,
Oranje u voor zal gaan,
Verjaag die rovers hopen,
Vrees voor haar macht geensins.
Zy zullen rasch gaan lopen,
Viva lang leef de Prins!

Een Nieuw Lied, zynde een Opwekking tot Dankbaarheid aan het Volk van Nederland.

Op de Wys: van Bieron.

1.

*D*es ‘s Heeren hand verheft,
Den geenen die hem vreezen,
Hy bouwd haar muuren op,
Gelijk wy konnen leezen,

God heeft een wonderwerk,
Aan Neerlands Volk gedaan,
En met een groote lust,
De scharen voorgegaan.

2.

Daar is in deze tijd,
Een wigtig stuk voor handen,
De Vorsten zijn by een,
Uit verre vreemde Landen,
Het scheind dat ‘t God beliefd,
Dat naar een lange strijd,
De harten van den mensch,
Met vreugde word verbleid.

3.

Dat ons de goede God,
Oranje weer wil schenken,
En brengen weer in ‘t Land,
Wil dit eens recht bedenken,
Hoe vriendelijk dat de Prins,
Met ons heeft omgegaan,
En wat het Oranje-Huis,
Voor ons al heeft gedaan.

4.

ô Dwaaze Nederland,
Wat was toch u begeeren,
Dat gy naamt in de hand,
De Kogels en Geweeren,
Tegen u lieve Prins,
Die u eertijds heeft bevrijd,
Van de Spaansche slaverny,
Is dit u dankbaarheid.

5.

Heeft niet de Oranje stam,
Kloekmoedig voor ons gestreden,
Toen het Land in Vryheid kwam,
Zijn dit u trouwigheden,

Heeft hy niet voor de Vyand,
Dien lieve Oranje-Vorst,
Zijn bloed gesteld te pand,
En ons daar door verlost
6.
Die door des Heeren kragt,
Veel Steden heeft gewonnen,
En is met Israel,
Met weinig magt begonnen,
Maar van den goeden God,
Gezegend en verrijkt,
Gelijk als aan den dag,
Voor al de waereld blijkt.
7.
Als God ten stryde gaat,
Dan moet den Vyand wyken,
Dan moet de sterkste Man,
In korten tijd bezwyken,
Hoe streed den vroomen Prins,
Wat heeft hy al gewin,
En neemt als Iosua,
In kort veel Steeden in.
8.
Terwijl het arme Volk,
Als balling moesten vlugten,
En het gantsche Nederland,
Van droefheid moeste zugten,
Zo brengt de goede God,
Persoonen voor den dag,
En gaat met hun ten strijd,
En maakt een groote slag.
9.
En zonder twijffel dit,
Daar zijnder in ons midden,
Daar zijnder in ons land,
Die God met Moses bidden,

Tot dat men overwint,
Gelijk het is geschied,
Op dat ons Nederland,
Mag komen uit verdriet.

10.

In Duitschland is de strijd,
Zo bloediglijk begonnen,
In Duitschland is de slag.
Zo wonderbaar gewonnen,
Tot ‘s Lands behoudenis,
De Vroomen tot een vreugd,
Zingt lof den Opperheer,
En zijt in hem verheugd.

Vreugde-Zang, by het Herstel van het Doorluchtig Huis van Oranje.

Op een Aangenaame Wys.

1.

*T*reur niet langer lieve Vrinden,
Wisch de traanen van u oog,
Eerlang zult gy redding vinden,
Wagt verlossing van omhoog,
Knelden ons die Dwingelanden,
Droegen wy het Fransche Iuk,
Maar de tijd is nu voor handen,
En wy zijn bevrijd van druk.

2.

Denkt gy niet dat God de plagen,
Die de boosheid doet, aanschouwd,
Het grievend leed dat wy zo dragen,

Is zijn hulpe toevertrouwd,
Zag men niet het Recht vertreeden
Godsdienst hoonen, deugd versmaan,
Heerschzugt in de plaats getreden,
Deed den Braaven ledig gaan.

3.

De Vryheid zag men snood onteeren,
Daar men Vryheid boven dreund,
Broederschap, Gelijkheid leeren,
Daar men wraakzucht ondersteund,
Zouden zy die troost beweeren,
Er was geen God van Nederland,
Dat hy ‘t tot hun geluk zou keeren,
Hun Rijk gevestigd zien in stand.

4.

Zoud gy gedenken dat de Vorsten,
Al van het lieve Oranje-Huis,
Daar hun Vaderen ons verlosten,
Door hun bloed van Spanjens kruis,
Langer in verdrukking zugten,
Daar hun onschuld blijkbaar is:
Langer voor de Franschen vlugten,
Neen, de Godheid red hun wis.

5.

Lees maar’ s Lands Historiebladen,
Vind ge Oranje ooit versmaan,
Vind gy niet op hunne daaden,
Kenmerk van Gods goedheid staan,
De zegen aan dit huis verbonden,
Blyven op het nageslacht,
Zuiver, heilig ongeschonden,
Rusten in zijn volle kracht.

6.

Het moet eens beproeving smaaken,
Oit is hier den braven haar lot,
Om het weder groot te maken,

En hun Vyand tot zijn spot;
Denk eens voor zevenentwintig jaaren,
Wat gebeurde er toen niet al,
Wie zal het wonder u verklaaren,
De Godheid sprak: het is geschied.

7.

Oranje zal weer triumfeeren,
Zeker in zijn Vaderland,
Dan zal weer alles gaan herleven,
Bloeijen als in d'ouden stand,
Oranje nieuwe kragten geven,
Die men toen, helaas verbied,
Oranje zal weer zegenpraalen,
Zo als voor dezen is geschied!

8.

Oranje moet de Kerk bewaren,
Daar op is de Staat gebouwd,
Aan het heil van 't Land te paaren,
Dat is Oranje toevertrouwd,
Daar in heeft het nooit ontbrooken,
Daarom is het ook gespaard,
Het zal herstellen, al 't verbrooken,
Daar voor heeft het God bewaard.

9.

De onziene zullen hem leiden,
Zorgen dat geen hulp hem derf,
Ons op het onverwagt verbleiden,
Met zijn komst op 's Vaders Erf,
My dunkt ik zien een lichtje stralen,
Misschien is 't oogenblik reeds daar,
Waar in de Prins zal zegenpraalen,
Redden 't Land uit zijn gevaar.

10.

Is anders nog de tijd verborgen,
Gebeurd het niet op ons verwagt,
Denkt dan Vrienden al u zorgen,

God heeft het nog niet goed gedagt,
ô Dat oogenblikje van leven,
Is bepaald in de Almagts hand,
Troost u, Hy zal uitkomst geven,
Aan dit gevolterd Vaderland.

11.

Ia dit Land zijn liefde waardig,
Waar op Hy betrekking heeft,
Zal Hy zo gedugt regtvaardig,
Toonen dat Hy redder leeft,
Op dat men zijn name noeme,
Iuigchen in dat heilrijk lot,
Op dat men hem ook dankbaar noeme,
Neerlands helper, Neerlands God.

Wapenkreet aan Nederland, om onder de Banier van God en Oranje, de Moordzuchtige Franschen geheel en al van ons Grondgebied te verbannen.

Op de Wys van de Pom Pom.

1.

Op nu braven,
Nooit geen slaven,
Wilt voor Vryheid stryden,
Met Oranje,
Dan verbanje,
Die ons land benyden,
Ziet gy niet de Franschen,
Zy wagen noch wel kanschen,
Hier en daar op Hollandsch grond,
Weg, weg die vagebond.

2.
Amsterdammers,
Rotterdammers,
Leidsche Burgerscharen!
Weest nu blyde,
Komt ten stryde,
Gy, ook Hagenaren,
Gy mogt uw ‘t eerst beroemen,
Oranjes naam weer noemen,
Hoe menig zuchten in den druk,
Noch al onder ‘t Fransche juk.
3.
Zou men klagen,
En verdragen,
Al die kanibalen,
Neen, haar moorden,
Op ons Oorden,
Zullen wy betalen,
Voor ‘t Vaderland te vechten,
Voor onze wet en rechten,
Dat voegt een brave Oranje-Vrind,
Dan is men welgezind.
4.
Met Oranje,
Dan verbanje,
Als die vloekgenooten,
’t Juk, als yzer.
Van de Keizer,
Heeft ons lang verdrooten,
Kom dan Hollandsch Zoonen,
Wilt u liefde toonen,
Voor het brave Oranje huis,
Verjaag het Fransch gespuis.
5.
Op! te wapen,
Want het slapen,
Past geen Vaderlanders!
Burgerscharen!
Wilt u paren!

Plant de zegenstanders,
Waar gy uw voet zult zetten,
Zult gy haar macht verpletten,
De Franschman is niet meer geducht,
Hy neemt weldra de vlucht.

6.

Onze vrinden,
Die verbinden,
Hunne macht te zamen,
Russen, Pruissen,
Ziet men kruissen,
Toen zy tot ons kwamen,
Zag men al die Franschen,
Naar hun pypen danschen,
En Engeland die Bondgenoot,
Maakt onze macht ook groot.

7.

Volle Scheepen,
Ziet men sleepen,
Tot ons overvoeren,
Boneparte,
heeft geen harte,
Om het meer te roeren,
Zyn grootheid die moest bukken,
Hy kan ons niet meer plukken,
Spanje, zit hem op de huid,
Nou is zyn spel verbruid.

8.

Amsterdammers!
Rotterdammers!
Haagsche Burgerscharen,
Weest nu blyde,
Komt ten stryde,
Ook gy Leidenaren,
Ja, alle Hollandsch Volken,
Uw piek, geweer, en dolken,
Die toonen tot Oranjes eer,
Dáár is geen Franschman meer.

Een Nieuw Vreugde Lied, by de verlossing der Franschen, en het intrekken der Russische Troupen.

Stem: Meisjes past wel op uw zaken.

1.
*W*elkom Russische Legermachten
Welkom in onze Amstelstad,
Daar zy U zoo lang verwagten
Waar men lang Oranje had,
Welkom vrienden! al ons leed,
Wat men ons voorheen aandeed,
Zien wy eenmaal weggenomen,
Nu kent men geen leed.

2.
Nu zijn wy geheel ontslagen
Van het Fransche Gouvernement,
Wy vergeeten ‘t voorig klagen
God heeft zich tot ons gewend,
Hy herstelde Oranje weer,
Hollands roem en, Holland seer
Is gelijk de zon verreezen,
Kom dank den Opperheer.

3.
Welkom brave Legermachten
Gy hersteld den welvaard weer,
Naar wiens ondergang hy trachten
Hy; die u gebood weleer,
Waar gy onder hebt gezucht,
Eertijds zoo gevreesd, geducht,
Dat hy wou de wereld dwingen,
Maar ‘t was zonder vrucht.

4.
Holland, uit ‘t moeras getogen
En, door Oranjes Heldenschaar,
Trouw brschermd by haar vermogen
Hollands roem die is weer daar,
Zingt dan vrolijk vergenoegd,
Zoo als Vaderlanders voegt,
Hollands roem is weergekomen,
Wees dus vergenoegd.
5.
Welkom, Pruissisch Legermachten
Welkom ieder bondgenoot,
Zy herstellen onze krachten,
Hebben onzen roem vergroot,
Juich hem toe aan alle kant,
Bied hun vry de broederhand,
Want zy zullen ons herstellen,
By de Eendrachtsband.
6.
God wou onze wensch verhoren,
Viva! ja Oranje leeft,
Weer in luister als te vooren,
Dat ons nieuwe welvaart geeft,
‘t Is die oude Oranje Stam,
Waar door ‘t land in vryheid kwam,
Die zoo dikwils ons bezwaren,
Op zijn schouder nam.
7.
Nu kan men de Zee bevaren
Voeren schatten aan de rhee,
Onzen welvaard zal zich paren
Met de vreugd van Engeland mee,
Zing Hoezee! galm vrolijk uit
Voor de lieve Oranje spruit,
Laat de Eendrachtsband herleeven,
Hoezee! de Oranje Spruit.

Triumf-Lied,

Op de Wys van: Pon, Pon.

1.
Zingt Victorie!
Op de glorie
Van die dappere Helden,
Die uit de oorden,
Van het noorden
Te onzer hulp toesnelden!
Zie die looze Franschen,
Naar hun pypen dansen,
Pak maar weg dat snood gespuis,
Of dryf ze naar hun huis.
2.
Bonaparte!
Vol van Smarte,
Ziet zyn' benden keeren;
Daar zyn Knechten,
't Dapper vegeten
Schynen te verleeren;
Wat zal hy nu beginnen?
Nu hy niet meer kan winnen,
Geen genaê voor dien Despoot,
Men sla dat Monster dood.
3.
Hier Oranje,
Ginter Spanje
Doet nu Frankryk beeven!
't Zal er spannen,
Nu we als mannen
Weer in Vryheid leeven;

Russen, Pruissen, Zweden,
Frankryk ingetreden,
Met de hulp van Engeland,
Zoo raakt de boel aan kant.
4.
Geen genade,
't Komt te spade,
Wilt geen Franschman sparen,
Wilt hen straffen,
Wyl die laffen
Neerlands beulen waren!
Veel te lang toch bukten,
Wy als onderdrukten,
Thans herleeft de Vryheid weer,
Europa zugt niet meer.

Buonaparte op de Wagen met zyn Helden.

Stem: *Smyt hem maar op de Wagen.*

1.
Lucifer komt ten tweedemaal,
Met zyn vuur'ge wagen,
Zyn baard en knevels zyn van staal,
Hy komt de Franschen vragen,
Bonaparte die Kinderen dief,
Zal je lui niet meer plagen,
De Helsche Voerman heeft hem lief
Smyt hem maar op de wagen. bis.
2.
Zingt nu Hoezee! wy zyn haast vry,
Van al die Fransche Tirannen,

Oranje brengt hun in de ly,
   En wild at Vee verbannen,
Geen Franschman word ‘er meer verhoord,
   Nu wy Oranje dragen,
Al wie de rust en vreugde stoord,
   Smyt ze maar op de wagen. bis.

3.

Geen Fransch Tiran blyft in ‘t land
   By de Oranje vrinden,
Oranje lint is nu de band,
   Dat alles te zaam moet binden,
Wie nog van Fransche Keizer spreekt,
   Is in ‘t verstand geslagen,
Hy is de Vos die passie preekt,
   Smyt hem maar op de wagen. bis.

4.

Hy is geen waare Oranje vrind,
   Die Plunderen wil of Roven,
Maar hy is Napoleons gesind,
   Al roept hy Oranje boven.
Laat hem in plaats van lint of strik,
   Een Gier of Arend dragen,
Doe hem present aan Heintje Pik,
   Smyt hem maar op de wagen. bis.

5.

En die zyn booze kop verzet,
   En op Prins Willem wil smaalen,
En niet wil deelen in de pret,
   Zal Lucifer wel haalen,
Wy kunnen geen balloorigheid,

Of bang gezigt verdragen,
Wie huilt of pruilt van nyd of spyt
Smyt ze maar op de wagen. bis.

Op het vluchten der Franschen en de Lof van Oranje.

1.
Komt Nederlanders al te zaam, ha ha,
Hoord hoe de Franschen zyn gegaan, ha ha,
In Duitschland hebben zy slaag gehad,
De Keizer kreeg daar voor zyn gad, ha, ha, ha
2.
Waar is die dikke Keizer nou, ha ha,
Al schietende neemt hy de vlugt, ha ha,
Maar ziet de kans is nu verkeert,
Zy hebben hem goed hoogduits geleerd, ha, ha, ha
3.
Met schande keert hy nu te rug, ha ha,
Al schietende neemt hy de vlugt, ha ha,
Met zyn helden komt hy in Parys,
En dat van een verloren rys, ha ha,
4.
Wel Keizer had gy het wel gedagt, ha ha,
Dat gy zou worden uitgelagt, ha ha,
Dat Oranje weer zou worden geplant,
Al in de Tuin van Nederland, ha, ha, ha.
5.
Oranje is ons meerder waard, ha ha,
Als Frankryks Keizer wreed van aard, ha ha,
Die ons goed en bloed en Kinders nam,
En handelden ons als wreed tiran, ha, ha, ha.
6.
Vloek, vloek zy dan de Franschen naam, ha ha,
Oranje, Oranje zingen wy zaam, ha ha,

Wy zingen Oranje wel gemoet,
En dragen linten op de hoed, ha, ha, ha.

7.

Oranje word nu weer hersteld, ha, ha,
Door Rus en Pruis dien dappre held, ha ha,
En ook de Keizer van Oostenryk,
Viva, viva roepe we alle gelyk, ha, ha, ha.

8.

En England komt ook met zyn magt, ha ha,
Zoo word de Oranje held gebragt, ha ha,
Met groote vreugde in den Haag,
Daar men de Fransche heeft uitgejaagt, ha, ha, ha.

9.

Nu gaan zy heen dat Fransche goed, ha ha,
En hebben nu beet ons geld en bloed, ha ha,
Douanes ganen hand aan hand,
Met de Gendarmes uit ons land, ha, ha, ha.

10.

Met Hollands Geld al op haar rug, ha ha,
Zoo neemt dat diverot de vlugt, ha ha,
Dat zoo na Keizer Napoleon,
Die Bloedhond heet haar wellekom, ha, ha, ha.

11.

Nu helden het is met u gedaan, ha ha,
Nu kunt gy Ketellappen gaan, ha ha,
Gy hebt u rol hier uitgespeeld,
Dat ieder mensch lang heeft verveelt, ha, ha, ha.

12.

Wy denken nooit aan geen Fransche weer, ha ha,
Wy stellen ons nu in tegenweer, ha ha,
En stryden voor de Oranjestam,
Waar door ons land in Vryheid kwam, ha, ha, ha.

13.

Zoo ryst ons Neêrlands gloriezon, hoezee!
Prins Willem is ons vreugdebron, hoezee!
Ja vreugde de Oranje held,
Die ons verlost van ‘t Fransch geweld, hoezee! hoezee! hoezee!

14.

Hoezee! hoezee! Oranje leeft, hoezee!

Waar voor een ieder eerbied heeft, hoezee!
‘t Is Oranje weest verblyd,
Men denkt nu om geen haat of nyd, hoezee! hoezee! hoezee!

Volks-Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Al is de Keizer een loze vos, ha ha,
Toch braken wy onze ketens los, ha, ha,
Om langer nog zyn slaaf te zyn,
Moet eeuwig afgezworen zyn,
Viva Oranje hoezee.
2.
De Keizer knarsetand van spyt, ha, ha,
Om dat hy Holland nu is kwyt, ha, ha,
Elk spot nu met dien Dwingeland;
En roemt Oranje en ‘t Vaderland,
viva Oranje hoezee.
3.
De Keizer in zyn roverskluis, ha, ha,
Beeft nu voor Rus; Hongaar en Pruis; ha, ha.
Hy moet nu kruipen in zyn schulp;
En vind by niemand troost no hulp,
viva Oranje hoezee.

4.
Elk vegt nu voor het Vaderland; ha, ha,
Met moed; cordaatheid en verstand; ha, ha.
Een ieder toont zyn heldemoed;
Al koste het ook zyn goed en bloed
viva Oranje hoezee.
5.
Rasch dryven wy dat frans gebroed; ha, ha,
Van onze bodem met er spoed, ha, ha,
Elk Burger grypt de wapens aan;
Om die verdrukkers te verslaan;
viva Oranje hoezee.
6.
De Keizer was een slinksche kwant; ha, ha,
Hy had daar by een groot verstand; ha, ha,,
Van beurzesnyden dat was zyn lust,
Daar van liet hy geen mensch met rust;
viva Oranje hoezee.
7.
Waar vlugt hy nu die Corsikaan, ha, ha,
Die speelde de gebraade haan, ha, ha,
Haast staat Parys als Moscouws land;
Tot zyne straf in volle brand;
viva Oranje hoezee.
8.
Best vaart hy dan vol zielsgekwel, ha, ha,

Met al zyn bende naar de hel, ha, ha,
Waar Lucifer hem wachten zal,
Op warm gebraad in Plutoos dal,
viva Oranje hoezee.

Op de onverwachten Omwenteling, en de heerlyke verlossing van het lieve Vaderland.

Stem: *Onderwater moet Marcheren.*

Wie zou nu van vreugd niet zingen,
Daar wy zoo veel grote dingen,
Zien en hooren dag op dag,
Als men nimmer hoorde of za..g,
Als men nimmer hoorde of zag.

2.

Onder ‘t ysre juk gezeten,
Zonder raad of hulp te weten,
Leefden wy in zwaar bedwang,
Byna twintig jaren la..ng,
Byna twintig jaren lang.

3.

Maar het eeuwig Alvermogen,
Zag op ons met gunstige oogen,
Hy wiens naam Ontfermer is,
Schiep het licht uit duisterni..s,
Schiep het licht uit duisternis.

4.

Eer het iemant kon verwachten,
Eer de schrandersten het dachten,

Was de Fransche Keizer met,
Al zyn Reusenmacht verple..t,
Al zyn Reusenmacht verplet.

5.

Doe, men kan het naauw geloven,
Vloeg de galm Oranje boven,
Als een Blixem door de lugt,
Dreef de Fransche op de vlu..gt,
Dreef de Franschen op de vlugt.

6.

Toen ‘t geroep viva Oranje,
Wierd gehoord in Groot Brittanje,
Maakt de Oranje Vorst zich ree,
Steekt met Englands vloot in ze..
Steekt met Englands vloot in zee.

7.

Pas geland aan onze Stranden,
Juichen Zeven Vrye Landen,
WILLEM de EERSTEN bly te moe,
Als Souverein het welkom to..e,
Als Souverein het welkom toe.

8.

Zoo kwam met een nieuwe luister,
‘t Helderst licht uit droevig duister,
En de Oranje Zon verscheen,
Schoner noch dan ooit voorhe..en,
Schoner noch dan ooit voorheen.

Een echt en recht Oranje-Lied.

Stem: *Gy die met my nu zyt ter Jacht, Hoezee!*

1.
Ha ha! nu is ‘t een tyd van vreugd, hoezee!
Oranje heeft ons ‘t hart verheugd, hoezee!
Oranje heeft ons ‘t hart verheugd,
Nu is ‘t voor on seen tyd van vreugd,
Viva Oranje, hoezee!

2.
Na byna twintig jaren druk, hoezee!
Brengt ons Oranje weer geluk, hoezee!
Oranje brengt ons weer geluk,
Na byna twintig jaren druk
Viva Oranje, hoezee!

3.
Viva Oranje triumpheerd, hoezee!
En Neêrlandsch ramp is afgekeerd, hoezee!
Ja Neêrlandsch ramp is afgekeerd,
Viva Oranje triumpheerd,
Viva Oranje, hoezee!

4.
Nu keerd Oranje in blydschap weer, hoezee!
Met groter luister als wel eer; hoezee!
Met groter luister als wel eer;
Keerd nu Oranje in blydschap weer,
Viva Oranje, hoezee!

5.
De Prins is Souverein van ‘t Land, hoezee!
Nu moet Partyschap aan een kant, hoezee!
Partyschap moet nu aan een kant,
De Prins is Souverein van ‘t Land,
Viva Oranje, hoezee!

6.
Zo wort door onze Eendrachts magt, hoezee!
Ons Land op nieuw in stand gebragt, hoezee!
Zo wort ons Land in stand gebragt,
Door onze nieuwe Eendrachts magt,
Viva Oranje, hoezee!

Op Nederlands vernieuwde Eendracht, by de verheffing van het Doorluchtig Oranje Huis.

Stem: *Climeen, waarheen.*

1.
Eendracht, maakt macht,
Dat deze spreuk ons treffen,
Wen wy te regt bezeffen,
Wat leed die twist ons bracht.
Doe in vroeger jaren,
In ons Land.
Twee partyen waren,
Tegen een gekant.
2.
Hoe wist, de twist,
In de bedroefde dagen,
Nederland te plagen,
En door list,
Tegen recht en wetten,
't Hoog gezag,
Uit hun post te zetten,
Door een snood gedrag.

3.
Maar wy, nu vry,
Van alle juk en banden,
Van vreemde Dwingelanden,
En hunne Slaverny,
Kozen de Regering,
Van een Souverein,
Om onder zyn behering,
Alle één te zyn.
4.
Wat kan, als dan,
De lieve rust weer storen,
Daar we ons laten horen,
Als een eenig man,
Zonder zich te noemen,
Prins of Fransch,
Maar alleen te roemen,
Ik ben Nederlandsch.
5.
Kom aan, dan staan,
We als brave Nederlanders,
By Oranjes Standers,
Heffen we aan,
Vivat onze KONING!
Willem, leeft!
Dat in onze woning,
Licht en blydschap geeft,
6.
Ten rei, met my,
Vereende Landgenoten,
Hart en mond ontsloten,
Wy zyn vry!
Vieren we onze Vryheid,
Eens van zin,
In gepaste blyheid,
En Oranje min.

Gaan de Rovers uit ons land, Dat geeft Vreugd aan alle kant.

Een Nieuw Lied op de Fransche Moordenaars.

Stem: *De Spaansche Ruiter.*

1.
Verbysterd Nederland,
Waar was toch uw verstand,
Toen gy eertyds die ontmenschten,
Dat Moordenaars geslagt,
Tot uw Fransche broeders wenschten,
En die in Neêrland bragt.
2.
Ik weet Oranje haat,
Was oorzaak van dat kwaat,
Maar nu hebt ge ondervonden,
Wat leed dat snood gebroed,
Van die Fransche Vagebonden,
Ook aan hun vrinden doet.
3.
Daar gy door harde dwang,
Nu zoo veel jaren lang,
In de slaverny gezeten;
Uw tyd in treurigheid,
En in klagen hebt versleten,
Zyt gy in ‘t eind bevryd.
4.
De Almachtige Opperheer,
Zag mededogend neer,

Zag op ons in onze ellende,
Eer ‘t iemand had verwagt,
Wierd het hoofd der Rovers benden,
Door hem tot niet gebragt.
5.
En nu dat helsch gebroet,
Uit Holland vlugten moet,
En verlaten onze landen,
Gaan zy doldriftig voort,
In het Plundren, Moorden, Branden,
Als men uit Woerden hoord.
6.
Elk vat de Wapens an,
Om als een eenig man,
Tegen dit gespuis te stryden,
En Neêrlands oude moed,
Zal het Vaderland bevryden,
Van al het Fransch gebroed.

Koorzang. Oranjes Zegepraal is den Algemeenen Welvaart.

Stem: *‘s Morgens by de Zonnestralen.*

KOOR.
Wat hebben trotsche Dwingelanden;
Ons Vaderland niet onderdrukt,

Hoe werd niet door de wreedste banden,
De Vryheid van ons Erf gerukt,
Maar met Oranjes Heldenvaanen,
Zag men den weg tot redding baanen,
Hy overwon; en bracht ons Vreê,
Viva Hoezee! viva Hoezee!

EEN GEESTELYKE.

Moest Pharoos trotsche macht bezwyken:
Hoe meer hy Isrel heeft gekneld,
Gaf *Josua* ons verdere blyken,
Dat God hem maakte tot een held,
Zoo zag me ook Fransche Amoriten,
Met al hun moord en bloedvergieten,
Vernielen; of dwingen tot de Vreê,
Viva Hoezee! viva Hoezee!

3.

Zoo zien wy ook weldra ons oorden,
Geheel bevryd van ‘t moordziek rot,
Zoo als me op veele plaatzen hoorden,
Waar men met al hun dreigen spot,
En hy; die zich zoo sterk beroemde,
Die men weleer een *Goliath* noemde,
Ligt gansch vertrapt, en bid om Vreê,
Viva Hoezee! viva Hoezee!

DE KOOPMAN.
Hoe werd den handel weinig jaren,
Gestremt door zulk een trotsch Tiran,
Hoe zond hy op zyn wenk, barbaren,
Die alles sloegen in den ban,
De koopstad, door haar beurs verheven,
Scheen byna gantsch den geest te geeven;
Men wenschte wel, maar zocht geen Vreê,
Het was ô wee! het was ô wee!

5.

Maar met Oranjes wederkeren,
Keert nu weldra de bloeij van ‘t Land,
Wy zien ons weêr op nieuw vereeren,
Met Englands trouwe broederband,
Viva Hoezee! de ryke scheepen,
Zien wy in Hollandsch Haven sleepen,
Zoo hier als dáár juicht in Vreê,
Viva Hoezee! viva Hoezee!

AMBACHTSMAN.
Ik weet noch, in myn Vaders dagen,
Toen hier geen Franschman was bekend,
Dat men, by ‘t bly Oranje dragen,

Nooit aan die armoe was gewend,
Toen was het kruijen, sleepen, pakken,
En Saturdags, met volle zakken,
Zong men, Oranjes heil en Vreê,
Viva hoezee! viva hoezee!

7.

Maar met het Keizerlyk regeeren;
Kon menig talryk huisgezin,
Wel driemaal daags het vasten leeren,
De armoê kroop al zachtjes in,
Zoo vrouw als kindren moesten ‘t weeten,
De kleertjes raakten afgesleeten,
Uit nood verkogt, verpant, ô wee,
Voor ‘t Fransche vee, voor ‘t Fransche vee.

KRYGSMAN.

Zoo ziet men dat Oranjes daden,
By ‘s hemels zegen te allen tyd,
Ons Land met voordeel overladen,
Wel, wie vlucht dan niet mee ten stryd?
Om by Oranjes zegepralen,
Dien oude luister weer te halen,
Kom, Vaderlanders! kom ga mee,
Viva hoezee! viva hoezee!

9.

Geen keizer moet ons erfgrond nadren
En loeren ooit op Hollands buit,
Wy hebben noch de moed der Vadren,
En joegen hem Parys zelfs uit,
Hy zal nooit meer den handel stremmen,
Ons door de magre armoe klemmen,
Met Engeland in rust en vree,
Zingt elk hoezee! zingt elk hoezee!

KOOR.

Oranjes roem, sints vroegre eeuwen,
Blyft weer de roem van Nederland,
Wy vegten hier voor weer als Leeuwen,
Oranje sluit de Eendrachts-band;
Oranje doet den handel bloeijen,
En Holland weer in luister groeijen,
Oranje brengt ons eindelyk Vree,
Viva hoezee! viva hoezee!

Alles is op de been.

Op een Aangename wys.

1.

De gantsche Stad is op de been, hoezee;
Mynheer Prefekt! waar gaat gy heen? hoezee;

Zy roepen my toe: komt op de straat,
Dan maken wy u Bon Soldaat,
Viva, Oranje, Hoezee!

2.

Och nee! ik kom niet voor myn deur, hoezee;
Ik beef toch voor Oranjes kleur, hoezee;
De Leeuw ontwaakt, ik gaa naar huis,
In donker met den Vledermuis,
Viva, Oranje, Hoezee!

3.

Och Baas! ik Rekruteer niet meer, hoezee;
Als Vagebond, kom ik nu weer, hoezee;
Uit Holland ben ik stil gedroscht,
Geeft my nu weer een andere Post,
Viva, Oranje, Hoezee!

4.

Wel, *Celles!* gy komt nu te laat, hoezee;
Ik heb geen post; als, bon Soldaat, hoezee;
Het is wel laag, het doet myn zeer,
Ik heb geen andere baantjes meer,
Viva, Oranje, Hoezee!

5.

Een ryke disch, en zakke geld, hoezee;
Wierd my in Holland toegeteld, hoezee;
Een Randzel nu met een Kasket,
Wat schraale Soep, een strooije Bed,
Viva, Oranje, Hoezee!

6.

En daaglyks lings en regts te doen, hoezee;
Een sobre Rok en weinig Poen, hoezee;
Neen ik verteer ‘t gekneveld geld,
Ik waag myn leven niet in’ t veld,
Viva, Oranje, Hoezee!

7.

Wie zie ik daar: ‘t is Neef *Plaisans,* hoezee;
Hy draagt een vetgemeste Gans, hoezee;
Gevlugt van ‘t Amsterdamsch Paleis,
Komt hy wat rusten van de reis,
Viva, Oranje, Hoezee!

8.
Wel Neef! verlaat gy uw Palys, hoezee;
En zoo verwilderd in Parys, hoezee;
Gy moest veel liever met geweld.
Heel Holland hebben nêergeveld,
Viva, Oranje, Hoezee!
9.
Wel Neef! het Hollands volk is goet, hoezee;
Myn Beurs gespekt en dik gevoed, hoezee;
Neef! Neef kom zie die schoone buit;
Het komt tog alles Holland uit;
Viva, Oranje, Hoezee!
10.
Adieu dan Neef, ik wil niets meer, hoezee;
Nu leef ik als een banjer Heer, hoezee;
Maak geen remarcq op myn persoon;
Ik zeg vaarwel uw yzren kroon;
Viva, Oranje, Hoezee!
11.
De kamerheer die wenkt alweer, hoezee;
Daar is alweer een ander heer; hoezee;
Wie is daar? welk een fell geraas,
‘t Is de *Amsterdamsche Passe Baas,*
Viva, Oranje, Hoezee!
12.
Ach Baas! u Pas die gelt niet meer, hoezee;
De zaak die neemt een slegte keer, hoezee;
Myn gantsche winkel is verbrand,
Ik koom beroofd in ‘t vaderland,
Viva, Oranje, Hoezee!
13.
Rut, rut, daar gaat de schel alweer, hoezee;
Wat is ‘er van u dienst, mynheer! hoezee;
Myn *Cyn!* Monsieur, *mijn Cyn!* myn *Cyn!*
Die is verbrand op ‘t Weesperplyn,
Viva, Oranje, Hoezee!
14.
Wie melden daar hun weder aan? hoezee;
Waar komt die winkel nu van daan? hoezee;

Het Hof is vol, ga in de Brak
Het is tog maar *Regie Tabak,*
Viva, Oranje, Hoezee!
15.
Ach Baas! wat is ook nu ons lot? hoezee;
Hier is uw gantsche *Pylders Rot*, hoezee;
‘t Loopt in de war, ik weet geen raad,
Gy maakt my dol, bon, bon Soldaat,
Viva, Oranje, Hoezee!
16.
Daar komt de rest *Gendarmes* aan, hoezee;
Douaan, Aquit en *Passevaan,* hoezee;
De gantsche winkel komt nu thuis,
Parys vervuld met snood gespuis,
Viva, Oranje, Hoezee!

Een Nieuw Lied.

Stem: *Myn lieve Saartje die altyd.*

1.
Daar ginter komt Prins Willem aan,
Ik zien het Oranje blinken,
Kyk Bonaparten verlegen staan,
Myn dunkt ik ruik hem stinken,
En al hebben zy ons geplaagt,
En de Prins uit ‘t Land gejaagt,
Toch is het Oranje weer boven,
Tot spyt van al dat Fransch geslagt,
Die zyne toch bedrogen,
Dat hadde zy nooit gedacht.
2.
Komt Nederlanders wie gy zyt,
De Prins is weer gekomen,
Och! nu is het weer onze tyt,
Om te planten Oranje bomen,

En al hebben zy ons gehaat,
   En Prins Willem ook versmaat,
Toch is het Oranje weer boven,
   Tot spyt van al dat Fransch geweld,
Die zyne nu bedrogen,
   En zamen nu ontstelt.
3.
En nu Prins Willem is in ons Land,
   Nu mogen wy weer luijen,
De Franschen moeten zo van kant,
   Nu zullen z'ons niet meer bruijen,
Maar my wierd toen gezegt,
   Bonaparte was zonder knegt,
Hy kon het Luijen niet verdragen,
   Lui nu maar voort, tot hy het hoort,
Hy zal ons niet meer plagen,
   Al steekt hy ook de Moort.
4.
Prins Willem die komt op zyn tyd,
   Die man die wille wy eeren,
Anders raken wy onze Koophandel kwyt,
   Maar dat zal hy wel keren,
Nu komt de Zee weer vry,
   En dan floreren wy,
Weg, weg met al die Franschen,
   Het is afgedaan zy moeten gaan,
Wy houwe hier van geen Franschen,
   Wy schoppen ze na de Maan.
5.
Maar wie noemt dit nu Broederschap,
   Malkanderen zoo te bruijen,
Men dunkt het is een Fransche grap,
   Dat men niet mogten luijen,
Nu moeten de Franschen weg,
   En Prins Willem is weer te regt,
Ik schei er uit met digten,
   Wat my nu scheelt, myn pen word bot,
Ik heb dit op gaan stichten,
   Tot Bonaparte zyn spot.

Het van Ouds Bekende Lied, gemaakt op het Vertrek van Onderwater.

1.
*O*nderwater moet marcheeren,
Het zyn de orders van de Heren,
En hy geeft de Commando,
Om te trekken na ‘t Loo; bis.
2.
Speelt op tromp, Fiool en Snaaren,
Wilt het Oranje-Huis bewaaren,
En bevryden van tegenspoed,
Voor die het geweld aandoet; bis.
3.
Laat ons dan maar lustig zingen,
Voor Oranje die wy beminnen,
Zingen wy dan met Glorie-Lof,
God zegend het Oranje-Hof; bis.
4.
Het is Oranje daar wy van spreken,
Het is Oranje daar wy om smeken,
Het is Oranje die schoone Stam,
Waar door ons Land in Vryheid kwam; bis.
5.
Oranje mogt men niet meer noemen,
De Oranje-Boom behoud zyn Bloemen,
Oranje dat wierd wel gehaat,
Om te breken zynen Staat. bis.
6.
Zou men dan Oranje laten,
Voor veel menschen die ‘t haten,

Geen Oranje kouleur of Lint,
Mogt men dragen Vrouw of Kint. bis.

7.

Laat ons dan Oranje schryven
In ons herte laten blyven,
Oranje dat zal blyven staan,
Nooit in eewiheid vergaan. bis

8.

Oranje dat is weer gekomen,
Al de twist is weggenomen,
Wy roepen nu met zoet geluid,
Viva de Oranje-Spruit. bis.

9.

Die dit Liedje heeft gaan planten,
Het waren drie Oranje-Klanten,
Van Onderwater kloek van moed,
Stryden voor het Oranje-Bloed. bis.

Register.

A.

Al is de Keizer een loze vos, ha ha,	60

D.

Des ‘s Heeren hand verheft,	44
De gantsche Stad is op de been hoezee;	72
Daar ginter komt Prins Willem aan,	75

E.

Een minnaar van zyn Vaderland,	12
Een dankbre traan ontrold myn oogen,	22
Eendracht maakt macht,	65

G

Gelukkig Nederland,	34

H.

Ha, wat is ‘t een blyde tyd.	3
Ha ha! nu is ‘t een tyd van vreugd, hoezee!	64

I.

Ik hoor myn Landgenooten klagen,	26

J.

Juich vry Vaderlandsche Stranden,	20
Juich vrolyk lieve vrinden,	37

K

Kom laat ons nu verheugt,	16
Komt Nederlanders al te zaam, ha ha,	58

L.

Lucifer komt ten tweedemaal.	56

M.

Myn landgenooten! hoort,	17

N.

Nu is er vreugde in Nederland, ha ha,	36

O.

O dag, o aangename dag,	4
Op, op, Neêrlands Zoonen!	9
Op nu braven,	50
Onderwater moet marcheren,	77

T.

Tza mannen grypt weer nieuwe moed,	31
Triumph! Triumph!	39
Treur niet langer lieve Vrinden,	47

V.

Vrinden laten wy vrolyk weezen,	33
Verbysterd Nederland,	67

W.

Wat hoor ik, wat zien ik? een heldere glorie!	7
Wy zyn verlost van ‘t Fransche juk, hoezee!	14
Wat lees ik daar goed nieuws in de Courant,	30
Wie heeft op ‘s aardryks ruimen grond,	41

Wilhelmus van Oranje, 43
Welkom Russische Legermachten, 53
Wie zou nu van vreugd niet zingen, 62
Wat hebben trotsche Dwingelanden; 68

Z.

Zingt Victorie! 65